

2) af Tscherning:

Til § 1 føies:

„Dog skal Størrelsen af den her fastsatte Sum nærmere begrændses ved den aarlige Finantslov, saa at ingen ledigbleven Portion kan bortgives, førend efterat den samlede Sum paant har været Gjenstand for den aarlige Bevilling“.

Lovudkastets 3de Paragrapher tilligemed de stillede Endringsforslagfattes under Et under Forhandling.

N. Jensen: Jeg kan ikke Andet end anerkende, at den ærede Minister i alle væsentlige Punkter er gaaet ind paa det Forslag, som blev stillet af det Udvalg, der ifjor var nedsat for at behandle denne Sag; men det har imidlertid forundret mig at see, at den ærede Minister saa har forlangt 800 Rb. istedetfor 400 Rb., saaledes som Udvalget ifjor havde foreslaaet, og da jeg troer, at en Sum af 400 Rb. var meget rundeligt ansat, og jeg i ethvert Fald kan forsikre, at den blev ansat til denne Størrelse under Forudsætning af, at den ikke vilde findes for ringe, har jeg tilladt mig at stille et Forslag om at ansætte den til denne Størrelse. Det er naturligviis aldeles villkaarligt, hvor høit man vil sætte denne Sum; men naar man seer hen til den Forpligtelse, som laa paa Tersløse Gaard ifølge Holbergs Testamente, og som det gjaldt ved denne Sum at afløse, saa troer jeg, at det vil erkjendes, at den er ansat meget rundeligt, naar den ansættes til 400 Rb. Jeg skal drage i Erindring, at Bestemmelsen efter Testamentet gik ud paa, at en stiftelig Enke skulde have et Værelse paa Tersløse Gaard og nyde Udviisning af Skovene; naar man derfor nu istedetfor denne Forpligtelse stiller 400 Rb. til Ministeriets Raadighed, troer jeg, at der fra Rigsdagens Side er gjort Alt, hvad der med Billighed kan forlanges. Jeg skjønner ikke, at der for nærværende Tid er nogen særlig Grund til at bevilge noget større Beløb enten til Theatret eller til Godssets Embedsmænds Efterladte, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede

Thing at holde sig til den Sum af 400 Rb., som ifjor blev foreslaaet.

Tscherning: Jeg er ikke gaaet ind paa at begrænse Summen i dens hele Omfang, jeg har kun søgt en Maade til at kunne begrænse den, ifald det i Tidernes Løb skulde vise sig, at den ikke brugtes paa den efter Repræsentationens Mening hensigtsmæssige Maade, derved, at ingen ny Plads bortgives, forinden man paant har bevilget Summen; det er altsaa, om man vil, en aarlig Gjentagelse af Bevillingen, en Gjentagelse saa hyppig, som der kunde blive Anledning til at formindske Summen. Der er jo ikke nogen Sandsynlighed for, at man vil komme til at formindske den, netop naar Forholdet bestaaer, som det ved Endringsforslaget foreslaaes; thi i dette Forholds Natur ligger da, at Vedkommende vil være meget varlig med at uddele Summen paa en Maade, der ikke kunde retfærdiggjøre Valget af de Personer, der tilbeeltes Understøttelse, og Omfanget af den Understøttelse, der gaves dem; men skulde det hændes sig, at der i saa Henseende skulde indsnige sig Misligheder, saa foreligger her ogsaa det naturlige Middel til at hæmme deres Betydning, idet man da indskrænkede Summens Omfang.

Kirke- og Underviisningsministeren: Mod det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand, som nu sidst havde Ordet (Tscherning), har jeg ikke Noget at erindre; jeg vilde jo hellere være fri for det, men jeg kan dog ikke have noget Væsentligt at bemærke imod, at man forbeholder sig Udgang til igjennem Finantsloven at nedsætte Beløbet, naar man finder, at den Brug, der gjøres deraf, ikke har været hensigtsmæssig. Men naar der saaledes aabnes Rigsdagen Keilighed hertil, skjønner jeg rigtignok ikke, at der er nogen Anledning til i selve Lovkastet at nedsætte Beløbet fra 800 Rb. til 400 Rb., saaledes som den ærede Rigsdagsmand, der først havde Ordet (N. Jensen), har foreslaaet. Det er jo vel saa, at det ifjor nedsatte Udvalg kun foreslog 400 Rb., men denne Omstændighed kan dog efter min Formening ikke være en absolut